

■ **Crema.** Una nueva técnica, consistente en la aplicación de una «crema mágica» que contiene un anestésico local, puede hacer innecesaria la circuncisión en la mayoría de los casos, según un artículo publicado por una revista médica británica. El pionero de la nueva técnica, Gordon MacKinlay, pediatra en el Real Hospital Infantil de Edimburgo (Escocia), señala en la revista «British Medical Journal» que «la circuncisión se efectúa a menudo sin buenas razones para ello. Rara vez se precisa». El método utilizado por MacKinlay permite retirar sin dolor las adherencias que impiden que la piel que cubre el pene se repliegue y hace innecesario cortar circularmente una porción del prepucio, como se hace en la circuncisión. A los niños a los que se ha sometido a este tratamiento en el Real Hospital Infantil de Edimburgo se les explica antes que se les va a aplicar una «crema mágica», que hará que no sientan dolor alguno. EFE

■ **Abuela.** La primera ministra británica, Margaret Thatcher, será abuela por primera vez en la primavera, informó un portavoz de su residencia oficial. Mark —único hijo varón de Margaret Thatcher— y su esposa, Diana Burgorff, hija de un millonario texano, esperan su primer hijo para el próximo mes de marzo y ya han comunicado la buena nueva a la primera ministra y su marido, Denis. Mark y Diana se casaron hace 18 meses y viven en Estados Unidos, y piensan regresar al Reino Unido para el nacimiento del niño. La otra hija de Thatcher, Carol, gemela de Mark, ha anunciado públicamente que no piensa tener hijos. Al parecer, Mark y su esposa están buscando casa en el Reino Unido, y el niño que esperan nacerá muy probablemente en Londres por razones de seguridad. Mark Thatcher ha recibido numerosas amenazas de muerte de la organización terrorista Ejército Republicano Irlandés (IRA) y tiene asignados permanentemente a cuatro agentes de seguridad. La boda de Mark y Diana tuvo que celebrarse en Londres y no en el lugar de residencia de la novia, por ese mismo motivo.

■ **Dieta.** Las hamburguesas, perros calientes, patatas fritas y chocolates de alta elaboración, convertidos en el deleite de los chicos del mundo occidental, podrían ser, entre otros, un factor importante en el carácter violento de la juventud de hoy, según investigaciones médicas. Los médicos británicos Damian Downing e Ian Stokes indicaron en un informe reciente que el consumo de estos alimentos, que forman la llamada «dieta de plástico», impide el normal funcionamiento del cerebro. Este hecho provocaría el aburrimiento y la agresividad de los chicos que ayuda a la existencia de vandalismo juvenil.

Diuenge passat, l'escultor i pintor gironí Domènec Fita va inaugurar l'exposició pictòrica que durant unes setmanes romandrà oberta al públic en el saló d'exposicions del Casino Castell de Peralada. Obres procedents d'una etapa que se centra en els anys 86 i 87, totes elles de gran format, i amb un denominador comú que és la recerca del relleu en la pintura. Tal com va explicar el mateix Domènec Fita, «l'obra que s'exposa a Peralada d'una banda és reduïda, per una preselecció, i d'altra banda és de gran format perquè el lloc ho requereix. El marc de Peralada és molt potent i fort. És una obra que està lligada a l'experiència de recerca de la integració de la forma i el color que està mogut en forma de relleu, i es valora amb el plec i amb la forma. És una pintura que marca el meu moment del 86, especialment, tot i que n'hi ha alguna del 87. El meu interès personal perquè siguin aquestes les obres exposades és perquè són per a molts desconegudes les d'aquesta etapa i cal que s'obrin a la llum pública». En el fet de recerca del relleu, s'hi pot intuir la influència del Fita escultor.

Domènec Fita exposa pintures de gran format a Peralada

LLUÍS BOFILL

Tal com afirma ell mateix, «jo sóc escultor. El fet aquest, que sigui escultor, em fa valorar l'aspecte més textual de la forma, i el seu caràcter, però a mi sempre m'ha agradat molt la pintura; tant o més que l'escultura, el que passa és que l'obra escultòrica és més coneguda arran de la vistositat. La tasca de pintura sempre l'he portada més callada, amb més aprofundiment en la investigació i l'anàlisi».

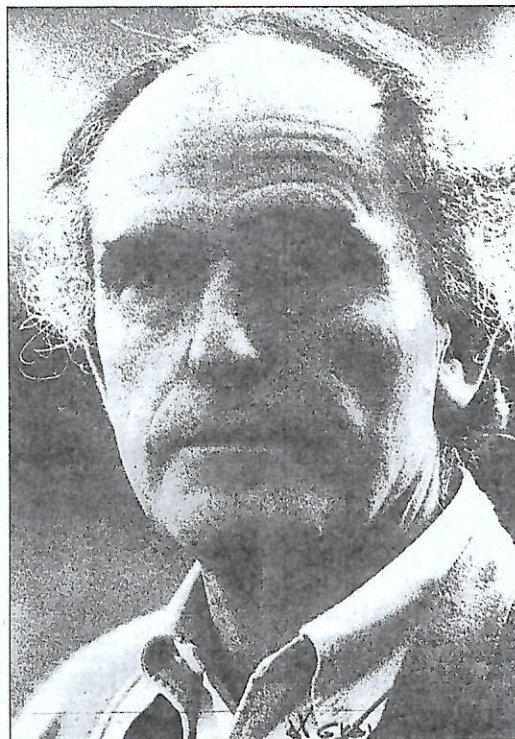
Cal dir que en l'obra en qüestió, la figura del cos humà és una constant, encara que darrera del que se'n podria dir un primer terme, i Fita apunta que «sempre he tingut el problema etern que la persona és l'element més important de la mateixa persona. Aleshores he mirat de reflectir i manifestar aquest sentiment que m'apassiona, amb la presència de la persona en les meves obres».

El fet d'exposar en una sala com la que disposa el Casino Castell de Peralada no deixa d'ésser un atractiu, tal com explica l'artista: «El marc té molta força i existeix el perill que l'edifici mateix es mengi l'obra fàcilment, si aquesta és petita; d'aquí les grans dimensions dels quadres que he portat. Al-

trament, és prou lloable la tasca cultural que, al marge de la seva funció de casino, porta eterna Peralada, ja sigui amb exposicions o amb els mateixos festivals internacionals de música clàssica o les gales d'estiu».

La trajectòria de Domènec Fita no es pot definir en una línia uniforme, donades les diferents vessants d'aquesta. A més, dins el seu currículum hi ha un espai

ocupat per les obres d'encàrrec. El mateix explica que «una cosa és l'obra d'encàrrec, com el recent St. Viçenç de Llançà o el que estic preparant per al mil·lenari de St. Feliu de Guíxols, que la que sorgeix de la inspiració d'un mateix. Fer una obra d'encàrrec és un plantejament que es fa ella mateixa, pel fet que es fa expressament, alhora que cada cas és singular i varia en els seus plantejaments del lloc on ha d'anar i el que ha de representar. El mateix passa en pintura que en escultura. En canvi, en l'obra d'exposi-

ció, la gent pot pensar que es tracta d'un conjunt: o sigui, d'una obra que representa un sol concepte en diferents versions. Això fa que l'artista limiti l'esforç de concepció del tema i l'obra. Si bé això facilita l'impacte i la unificació de l'obra o el conjunt de l'exposició, resta —a voltes— la força o profunditat que cal que tingui una obra d'encàrrec que s'ha d'estudiar per ella mateixa».

**Com a escultor,
Fita dóna molta
importància als
relleus de les seves
pintures**

De fet, són maneres diferents, Domènec Fita assenyala que «sóc una persona que estimo la cosa creativa, i m'interessa gaudir de la màxima creativitat i possi-

bilitat d'esplai per donar el que vulgui. Si es tracta d'una obra que no és d'encàrrec, aquesta llibertat pot assolir el punt màxim. Això, a voltes, també és molt difícil, especialment si no se sap aprofitar aquesta llibertat exaltada. Qualsevol element pot originar una obra impen-sable fins i tot per al mateix artista. El fet és molt complex, ja que a voltes fins i

tot les limitacions d'una obra d'encàrrec són positives, perquè tampoc no són limitacions de creativitat».

Actualment, Fita prepara nous quadres: «Estic pintant molt, em trobo fen una sèrie d'obres a les quals no puc dedicar tot el temps que vull. Preparo noves exposicions, i continuo amb la investigació, a la vegada que començo el plantejament del nou curs de l'estudi d'art, i tot plegat ho he de fer bé i amb temps. El curs 88-89 serà significatiu, en complir-se el desè aniversari d'estudi d'art, fet que m'impulsa a treballar-hi de ferm per continuar amb resultats positius».

El fons d'art de Domènec Fita és un maldecap organitzatiu, tal com explica, «tot el que sigui ordenar la feina que un ha fet és una de les tasques més pesades e ingrates que un artista es veu en l'obligació de realitzar. Tant de bo disposés de força ajudants. Ja tinc algun amic que col·labora a fer les fotografies i les fitxes, però «és feina de xinesos». Què més voldria jo que tenir un ventall de les obres que han marcat els meus camps i que han estat significatives de la meua tasca i poder-ne guardar algunes».